

Tydzień z Maryją

Nr 26/2023 (245)

XI Niedziela zwykła
18.06.2023

24 czerwca
Narodziny
św. Jana Chrzciciela

Z niedzielnej liturgii Mszy Świętej

Ewangelia (Mt 9, 36 – 10, 8)

Dlaczego dwunastu?

Jezus wybrał dwunastu spośród towarzyszących Mu uczniów. Liczba ta nawiązuje do dwunastu synów Jakuba, którzy z kolei zapoczątkowali dwanaście pokoleń Izraela. „Zatem liczba dwanaście jest nawiązaniem do początków Izraela, ale jednocześnie jest też znakiem nadziei. Cały Izrael zostanie na powrót zgromadzony, ponownie zostaną zebrane wszystkie pokolenia” (Benedykt XVI).

Jezus ustanawia przewodników dla nowego Izraela, Kościoła. „Dwunastu jawi się tutaj jako protoplaści owego powszechnego ludu, zbudowanego na fundamencie Apostołów. (...) W postaciach Dwunastu przeszłość, teraźniejszość i przyszłość przenikają się nawzajem” (Benedykt XVI). Liczba dwanaście miała kluczowe znaczenie w pierwotnym chrześcijaństwie. Po śmierci samobójczej Judasza najważniejszą troską Piotra, pierwszego wśród Apostołów, było uzupełnienie wakatu po nim (por. Dz 1, 15).

Apostoł, czyli kto?

Ewangelista Łukasz podkreśla, że Jezus sam nazwał wybranych przez siebie Dwunastu apostołami.

Słowo „apostoł” (gr. apostolos) znaczy „wysłannik”, „posłany”. Analogiczny termin hebrajski był stosowany na oznaczenie przedstawicieli handlowych, chociaż ogólna idea jest znacznie szersza. „Posłany posiadał pełnię władzy tego, który go posłał, by móc zrealizować powierzoną sobie misję” (C. Keener). W czasach Starego Testamentu termin ten był używany w odniesieniu do proroków; nazywano tak również nauczycieli prawa wysyłanych przez króla bądź uczniów rabinackich.

Apostołowie wybrani przez Jezusa różnili się zasadniczo od apostołów „świeckich”. Ci drudzy byli często zwykłymi doręczycielami listów i nie wchodził w skład żadnej instytucji. Apostołowie Jezusa stanowili szczególną wspólnotę, która żyła duchem i stylem Jezusa, uczestniczyła w Jego misji i przekazywała Jego orędzie, najpierw wśród „owiec Izraela”, a później na cały świat. W Kościele pierwszych wieków apostołami nazywano świadków życia, śmierci i zmartwychwstania Jezusa (por. Dz 1, 21-22).

<https://jezuici.pl/2021/10/wybral-dwunastu/>

OJCZE NASZ - Dwa nierozdzielne słowa

Jezus nauczył nas do Najwyższej Istoty mówić: „Ojcze nasz”. Nie można oddzielać od siebie tych dwóch słów, od których rozpoczyna się podarowana nam Jego modlitwa. Do nieskończonego potężnego Boga zwracamy się pełnymi ciepła słowami, które są bliskie prawie każdemu człowiekowi, podobnie jak słowo „mama”: Abba, Ojcze, „Ojcze nasz”. Bóg jest Ojcem naszym, Ojcem wszystkich ludzi, żyjących na różnych kontynentach, w różnych krajach, należących do różnych ras, kultur i religii. Wszyscy są Jego stworzeniami, bo to On świadomie stworzył duchową osobowość każdego człowieka. To On stworzył jego duchowe, rozumne, wolne i nieśmiertelne „ja”, czyli nieśmiertelną rozumną i duchową duszę.

Bóg jest „naszym” Ojcem także dlatego, że – w przeciwieństwie do niektórych ziemskich ojców – kocha nas nieustannie, świadomie, niezmiennie. Zawsze się o nas troszczy, opiekuje się nami. Każdego, kto się temu nie sprzeciwia, chce prowadzić swoimi ojcowskimi rękami, trzymać w swoich Boskich ramionach.

Apostołowie - wybrani przez Boga

TYMOTEUSZ

Tymoteusz pochodził z Listry i był synem Greka oraz nawróconej Żydówki.

Tradycja głosi, że Tymoteusz znał Pismo Święte od dzieciństwa. Został uczniem św. Pawła, a później jego stałym towarzyszem i współpracownikiem.

Tymoteusz pojawia się jako współautor kilku listów apostołskich: Drugiego listu do Koryntian, Listu do Filipian, Listu do Kolosan, Pierwszego i Drugiego listu do Tesaloniczan oraz Listu do Filemona.

Tradycja podaje, że w 97 roku osiemdziesięcioletni biskup Tymoteusz próbował zatrzymać procesję ku czci bogini Diany, głosząc Ewangelię. Rozgniewani poganie najpierw pobili go, następnie ciągnęli ulicami, a na końcu ukamienowali.

Tymoteusz uznawany jest za pierwszego biskupa Efezu i tam został pochowany po męczeńskiej śmierci. W IV wieku jego szczątki przeniesiono do Konstantynopola i umieszczono w kościele Świętych Apostołów w pobliżu grobów Andrzeja i Łukasza. W XIII wieku relikwie zostały zabrane do Włoch i pochowane w katedrze w Termoli.

W sztuce chrześcijańskiej przedstawiany jest jako mężczyzna w średnim wieku z krótką brodą, w liturgicznych biskupich szatach, przeważnie z dominującą czerwienią jako symbolem męczeństwa. Zazwyczaj Apostoł trzyma w dłoniach księgę jako nawiązanie do licznych listów, które współtworzył.

Apostoł ten przywoływany jest w zaburzeniach żołądka i jelit, gdyż sam cierpiał na te dolegliwości. Dla chrześcijanina jest on przykładem, że mimo ludzkich ograniczeń można wiernie i wytrwale głosić Ewangelię, aż do oddania życia za Jezusa.

Źródło: ks. Sławomir Filipek - „Apostołowie – Wybrani przez Boga”.

Księgi liturgiczne...

Mszał Rzymski – cz. 4

W Kalendarzu rzymskim została zawarta *Tabela pierwszeństwa dni liturgicznych*. Ma ona znaczenie wówczas, gdy w określonym dniu kalendarzowym występuje nakładanie się kilku obchodów liturgicznych. Zgodnie z tą tabelą, pierwszeństwo dni liturgicznych jest następujące:

1. Paschalne Triduum Męki i Zmartwychwstania Pańskiego.
2. Narodzenie Pańskie, Objawienie, Wniebowstąpienie i Zesłanie Ducha Świętego, Niedziele Adwentu, Wielkiego Postu, Okresu Wielkanocnego. Środa Popielcowa, Dni Wielkiego Tygodnia (od poniedziałku do czwartku włącznie), Dni w Oktawie Wielkanocy.
3. Uroczystości Pańskie, Najświętszej Maryi Panny oraz świętych, umieszczone w kalendarzu ogólnym. Wspomnienie wszystkich wiernych zmarłych.
4. Uroczystości własne, a mianowicie:
 - a) Uroczystość głównego patrona miejscowości lub miasta.
 - b) Uroczystość poświęcenia i rocznicy poświęcenia kościoła własnego.
 - c) Uroczystość tytułu kościoła własnego.
 - d) Uroczystość tytułu albo założyciela, lub głównego patrona zakonu czy zgromadzenia.

Kierując się powyższą *Tabelą pierwszeństwa dni liturgicznych*, w poszczególnych diecezjach tworzone są kalendarze liturgiczne, uwzględniające również lokalne uroczystości i święta.

Ostatnim elementem Kalendarza zawartego w Dokumentach wstępnych jest *Tabela świąt ruchomych*, w której od roku 2011 do roku 2030 zestawiono daty: Popielca, Wielkanocy, Wniebowstąpienia, Zesłania Ducha Świętego, Ciała i Krwi Pańskiej (Boże Ciało) oraz Pierwszej Niedzieli Adwentu.

NAMIOT SPOTKANIA (ŚWIADECTWA) - mały namiot stawiany poza obozem i służący do otrzymywania wyroczni od Boga. Różnił się on od przenośnej świątyni, która w Piśmie Świętym jest niekiedy nazywana Namiotem Spotkania lub świętym mieszkaniem, mieszkaniem świadectwa, mieszkaniem Pana czy namiotem. Przenośna świątynia znajdowała się zawsze w centrum obozu Izraelitów, przechowywano w niej Arkę Przymierza i sprawowano kult. **NAMASZCZENIE** - pokrycie ciała lub przedmiotu oliwą lub wonnymi maściami. Zwyczaj ten był bardzo rozpowszechniony na Bliskim Wschodzie i praktykowany w różnych kontekstach.

INTENCJE MSZALNE

Poniedziałek – 19.06.2023 – św. Romualda, opata	
7:00	+ Za śp. Marię i Waława Boczkowskich
18:00	+ Za śp. Aleksandrę Morys w 5. rocznicę śmierci i męża Stefana
Wtorek – 20.06.2023 – bł. Władysława Bukowińskiego, prezbitera	
18:00	O błogosławieństwo Boże i potrzebne łaski dla Huberta, Kuby, Antosia i ich rodziców
Środa – 21.06.2023 – św. Alojzego Gonzagi, zakonnika	
18:00	+ Za śp. Henryka Tochowicza
20:00	O błogosławieństwo Boże i potrzebne łaski dla Alicji w 1. rocznicę urodzin oraz Neli i Macieja
	Dziękczynna w 16. rocznicę ślubu z prośbą o dalsze błogosławieństwo Boże i potrzebne łaski
	Dziękczynna w 18. rocznicę urodzin Marcina Słabońskiego z prośbą o błogosławieństwo Boże i dary Ducha Świętego w dorosłym życiu
	+ Za śp. Zbigniewa Gajewskiego
	+ Za śp. Janinę Belkę
	+ Za śp. Emilię Kowacką
	+ Za śp. Edwarda Sokół w 18. rocznicę śmierci, Albinę, Anastazję i Grzegorza
	+ Za śp. Jerzego Winkela
	+ Za śp. Marię Patecką
	+ Za śp. Piotra Langnera
	+ Za śp. Piotra i Stanisławę Górka, Jana i Mariannę Krawczyk, Edwarda i Mariannę Górka
	+ Za śp. Elżbietę Massalską
+ Za śp. Henryka Osińskiego	
+ Za śp. Stanisławę Kijowską	
+ Za śp. Marię Brzozowską	
Czwartek – 22.06.2023 – św. Paulina z Noli, biskupa; świętych męczenników Jana Fishera, biskupa i Tomasza More'a	
18:00	+ Za śp. Jerzego Kupidło w rocznicę śmierci
Piątek – 23.06.2023	
7:00	+ Za śp. Janinę i Władysława Rzepeckich
18:00	+ Za śp. Janinę i Marcina Socha, Matyldę i Jana Rachwaniec, Jana Kurala
Sobota – 24.06.2023 – Uroczystość Narodzenia św. Jana Chrzciciela	
7:00	+ Za śp. Elżbietę Massalską
18:00	Dziękczynna z prośbą o błogosławieństwo Boże i potrzebne łaski dla Moniki i Karola w 25. rocznicę ślubu
Niedziela – 25.06.2023 – 12. Niedziela Zwykła	
7:00	Dziękczynna z prośbą o błogosławieństwo Boże dla Ewy z racji 40. urodzin
9:00	+ Za śp. Janinę i Władysława Nika, Jana Borkowskiego i zmarłych z rodziny
10:30	+ Za śp. Piotra Ciaranka
	+ Za śp. Jana i Annę Trzaska, Mariannę Nogiec
12:00	+ Za śp. Jana Bubkę, Jana Skwarę i zmarłych z rodziny
18:00	+ Za śp. Stefanię Kleśny, Jana Kleśny, Władysława Kondziołkę

Namaszczenie ciała po kąpeli było znakiem radości i dobrobytu, dlatego też pokutnicy rezygnowali z tej praktyki. Gest ten towarzyszył również nadaniu władzy np. namaszczenie na króla lub kapłana. Namazczenie miało również wymiar symboliczny w czynnościach kultycznych i oznaczało poświęcenie osoby bądź przedmiotu i przeznaczenie go na wyłączną służbę Bogu. Stąd np. namaszczenie ołtarzy i naczyń kultu.

Samuel namaszcza Saula na króla Izraela
źródło: www.myvimu.com

Źródło: *Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu*, Wydawnictwo Święty Paweł, Radom 2008

Z historii papieństwa...

Papież Leon III

Leon III był Rzymianinem. Został wybrany papieżem w 795 roku. Początki jego rządów doprowadziły w Rzymie do zamieszek. Papież znalazł oparcie w królu Franków, Karolu Wielkim. Zaraz po swoim wyborze przesłał mu klucze od grobu św. Piotra i chorągiew miasta Rzymu na znak, że oddaje mu państwo kościelne pod opiekę. Karol Wielki odpowiedział, że będzie bronił Kościoła i papieża. Kiedy więc w Rzymie wybuchły ponowne zamieszki i uwięziono Leona, ten wezwał na pomoc Karola, który przybył do Rzymu w roku 800 i ukarał buntowników. W podzięce za to papież, w święto Bożego Narodzenia podczas mszy, ogłosił króla Franków cesarzem rzymskim i dokonał jego koronacji. Karol jako cesarz zyskał pierwszeństwo nad wszystkimi władcami Europy. Papież zaś miał prymat nad wszystkimi biskupami, którzy dokonywali koronacji królów. Odtąd każdy nowy cesarz udawał się po koronę do Rzymu.

Leon III podczas swojego pontyfikatu zmierzył się między innymi z zarzutami Kościoła Wschodniego odnośnie pochodzenia Ducha Świętego. Chodziło o formułę używaną w Credo, zgodnie z którą Duch Święty zstępuje od Ojca przez Syna, a nie w równym stopniu od Ojca i Syna (łac. *filioque*), jak to było wyznawane na Zachodzie. Leon III starał się unikać konfliktu na tym polu, jednak przez wieki spór między Rzymem i Konstantynopolem narastał, co w XI wieku było jedną z przyczyn rozłamu, zwanego wielką schizmą wschodnią. Leon III zmarł 12 czerwca 816. Pochowano go w Bazylice św. Piotra. Został kanonizowany w 1673 roku przez papieża Klemensa X.

Na podstawie *brewiarz.pl*

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

NA VI NIEDZIELĘ WIELKANOCNĄ – 18.06.2023

W piątek (23.06) przypada Dzień Ojca. Zapraszamy na Mszę Świętą o godz. 18:00 w intencji ojców.

Piątek jest także dniem zakończenia roku szkolnego. Zapraszamy dzieci i młodzież, nauczycieli i wychowawców na Mszę Świętą o godz. 9:30.

W sobotę (24.06), przypada liturgiczna uroczystość Narodzenia Świętego Jana Chrzciciela.

Nabożeństwo czerwcowe codziennie po Mszy Świętej o godz. 18:00.

Spotkanie Rady Duszpasterskiej i Ekonomicznej w środę (21.06) o godz. 19:00.

Przez okres wakacji od 02.07 do 27.08 w niedzielę nie będzie Mszy św. o godz. 12:00.

Kancelaria w wakacje czynna we wtorek i piątek po wieczornej Mszy św.

Z naszej wspólnoty parafialnej odeszła

Zofia Ceglińska

Wieczne odpoczywanie racz Jej dać Panie...